

Index Rerum & Verborum.

In dubio, an oratorium sit legitime erectum? ad presumptiones recurritur. ib. 96.
 Oratorium publicum debet habere ostium patens in via publica. 383. 87. Potest etiam habere ostium privatum. ib.
 Oratorium privatum describitur. ib. 99.
 Non est locus religiosus, nec gaudet immunitate, & prerogativis Ecclesiarum. ib. 100.
 In oratoriis privati non potest offerri sacrum. ib.
 Exciipiuntur oratoria privata Episcoporum. ib. 101.
 Quid juris circa oratoria privata Religiosorum? ib. 104. & seqq.
 Possintne Episcopi dare hodie adhuc clienti celebrandi in oratoriis privati? ib. 108. & seqq.
 Oratoria publica gaudent immunitate locali. 466. 39. Non autem privata. ib. 40.

Ordo Cognitionum.

Traduntur regulæ generales, circa ordinem cognitionum observanda. 98. 1. & seqq.
 Quis ordo in tractanda causa proprietatis & possessionis sit observandus? 96. 21. & seqq.
 Quis ordo habendus in causa conventionis & reconventionis? 150. 70. & seqq.
 De ordine, in ventilatione spoli servando. 97. 40. & seqq.
 De ordine, qui tenetur in causa criminali, quando cum civili concurrit, aut cum alia criminali. ib. 49. & seqq.

Ordo Religiosus.

Vid. Religio.

Ordines Sacramentales. 368. 110.

Origo.

De domicilio originis, vide Domicilium.

P.

Pactum.

Pacti denominatio. 599. 1. Synonymia. 2. Homonymia. 3. Definitio. 4. Illius explicatio. 5. Et seqq. Discrimen inter pollicitationem & pactum. 5. 9. 13. Nec non inter pactum & ultimam voluntatem. 6. & 14.
 Pactum in expressum & tacitum dividitur. ib. 15. Taciti exempla occurrunt in pignore legallimixto. 16. In pignore rei frugiteræ. 17. In redditione chirographi. 600. 18. & seqq.
 Pactum præterea dividitur in reale & personale. ib. 30. & seqq. Utriusque differentia. 32. & seqq. In dubio præsumitur reale. 601. 35.
 Pactum rursus dividitur in nudum & vestitum. ib. 36. Illud non producit actionem, neque de Jure Civili. 37. Neque ex Jure Canonico. 39. & seqq. Sed ex moribus. 47. Vestitum dicitur vel ex legis assistentia; vel ex adiacentia contractus. 49. Illud conditionem ex lege operatur. 602. 50. Hoc actionem ex contractu. 51. & seqq.
 Pactum insuper dividitur in promissorium, liberatorium & restitutorium. ib. 53. In publicum & privatum. 54. & seqq. In pactum in specie & contractum. 57. Vid. Contractus

Pactum constituti quid? 601. 37. Generat. actionem de constituta pecunia. ib.
 Pactum additionis in diem explanatur. 640. 109. Debet specialiter adici, nisi emptio venditio v. gr. sub hasta celebretur. 110. Aut vendatur res Ecclesiastica. 111. Aut res minorum. 112. Si nullum tempus exprimat, jus offerendi meliorem conditionem ad 30. annos extenditur. 114. & seqq. Effectus alius est, si concipiatur sub conditione suspensiva. 120. & seqq. Alius, si concipiatur sub conditione resolutive. 641. 123. & seqq. Alius item, si verbis directis; alius, si verbis obliquis essetur. 125. & seqq. Primus contractus manet resolutus, etiam si primus emptor v. g. meliorem conditionem obtulerit. 129. Quid, si fuerit adjectum ex intervallo? 130. & seqq. Quid de restitutione fructuum? 133. & seqq.

Pactum legis commissoriae enodatur. 642. 141. & seqq. Adicitur tantum sub conditione resolutive. 146. Potest indefinitè concipi. 148. Si certum tempus sit præstitutum, illò præterlapsò, contractus ipsò factò dissolvitur. 149. Si præstitutum non sit, opus est interpellatione. 150. Effectus mensuratur ab existentia vel deficientia conditionis. 151. & seqq. An debeat in continenti apponi? 155. Quales fructus sint restituendi? 156. & seqq. An emptor actione habeat ad repetendam partem pretii soluti? 643. 161. & seqq.

Pactum de retrovendendo enucleatur. ib. 164. Adicitur vel in gratiam venditoris. 165. Vel in gratiam emptoris. 166. Vel in gratiam utriusque. 167. Est licitum in omni casu. 168. & seqq. In effectu plurimum interest, an exprimat verbis directis aut obliquis. 170. & seqq. Intra quod tempus res sit redimenda? 644. 181. & seqq. Quò pretiò debeat redimi? 188. & seqq. An venditor impenlas refundere teneatur. 188. & seqq.

Pactum antichresticum in pignore quid sit? 689. De Jure Civili permixtum est. 153. De Jure Canonico improbatum. 154. & seqq.
 Pactum legis commissoriae in pignore quid? ib. 151. Utròque Jure illicitum reputatur. 152.

Pæna Punire.

Punitus in uno foro nequit in causa mixta amplius puniri in altero. 84. 101. Nisi pæna sufficiens non poterit decerni. ib. 102.
 Ille, cui delictum per exceptionem objectum & probatum fuit, non mulcatur ordinariâ pænâ. 97. 47.
 Pænae regulares, quarum censentur graviores & excedentes? 287. 96. & seqq.
 Pœnitentiæ Sacramentum definitur. 364. 64.
 Pœnitentiæ præceptum obligat in articulo mortis ex Jure Divino, & singulis annis ex Jure Ecclesiastico. 365. 65.
 Pœnitentiæ materia. 66. & seqq. Forma. 68.
 Pars integralis. 70. Effectus. 71.

Paramenta.

Paramenta Ecclesiastica adaugerantur rebus sacris. 374. 195. Absque

Index Rerum & Verborum.

Absque Paramentis nefas est Sacrificium Missæ peragere. ib.
 Paramenta non debent ungi; & idèd possunt etiam à Prælati Regularibus benedici. ib. 196.
 Paramenta quando amittant suam consecrationem? ib. 197. & seqq.

Parochia, Parochialis.

Pro rebus & juribus Ecclesiarum Parochialium, quis agat? 22. 157. & seqq.
 Pro Parochialibus Ecclesiis incorporatis, in quibus etiam Vicarius perpetuus exponitur, agit Monasterium, vel collegium, cui Ecclesia illa incorporata. ib. 160. Jus tamen agendi ratione jurium Vicariatus competit Vicario. 23. 162.
 De Parochiarum limitibus Judex Ecclesiasticus privatè judicat. 79. 46. & seqq.
 Parochialis Ecclesia quæ dicitur? 378. 32. & seqq.
 Parochialis Ecclesia describitur. ib. 35.
 Ecclesia Parochialis debet habere certos limites, quibus deficientibus censetur magis filialis. ib. 38. & seqq. Nisi aliud per privilegium aut præscriptionem obtineat. ib. 41.
 Quomodo probentur limites parochiales? ib. 43. & seqq.

In Ecclesia Parochiali Parochus debet curam ex officio exercere. 379. 45. & seqq.
 Qualiter Vicarii à Collegiis constituti, curam ex officio exercent? ib. 47. & seqq.
 Ecclesie parochiales à Pontifice vel Episcopo eriguntur. ib. 49.
 An Ecclesia Parochialis sit eadem cum Baptismali? ib. 50. & seqq.

Ecclesie parochiales quibus de causis erigantur? ib. 52. & seqq.
 Sola populi multitudo an sit causa sufficiens? ib. 56. & seqq.
 Si fundus ad Ecclesiam parochialem deficiat, exstinguendum, possunt Parochiani ad illum cedendum obligari. 380. 59.

An requiratur consensus Capituli ad erectionem novæ parochiæ? ib. 60. Quis fiat Patronus talis parochiæ? ib. 61.
 Parochiales Ecclesie reparantur ex propriis redditibus. ib. 62.
 Si redditus deficiant, Parochi & Beneficiati tenentur præstare subsidium. ib. 63.

Patroni non tenentur ad reparationem Ecclesie Parochialis contribuere. ib. 66. & seqq.
 Etiam decimatores tenentur concurrere ad sumptus pro reparatione. 381. 74. & seqq.
 Parochiani etiam concurrere debent. ib. 80.
 Deficientibus omnibus mediis, ad reparationem requisitis, Ecclesia Parochialis destruenda, & Parochia alteri est conjungenda & incorporanda. ib. 81.

Quid de ampliatione Ecclesie Parochialis dicendum sit? ib. 83. & seqq.
 Quid de reparatione ædium parochialium resolvendum? 382. 86. & seqq.
 Parochia num ex natura sua beneficium sæculare sit? 387. 33. & seqq.
 In propria parochia debent diebus festis audire sacrum Parochiani. 437. 10. Alibi tamen satisfaciunt præcepto de audiendo Sacro. ib. 11.

Non est toleranda consuetudo, vi cuius major pars, vel omnes Parochiani alibi vellent audire Missam. ib.

Parochus.

Parochus debet legitima autoritate & approbatione constitui. 379. 49.
 Parochi non possunt discedere suo à beneficio ultra tempus unius vel ad summum duorum mensium, impetrata prius licentia ab Episcopo, & substituto Vicario idoneo. 415. 349.
 Parochus habet intentionem in jure fundatam, quoad omnia Sacramenta (excepta Confirmatione, & Ordine) fidelibus intra limites Parochiæ administranda. 436. 1. Habet jus conferendi Baptismum. ib. 2. Administrandi Sacramentum Pœnitentiæ. ib. 3. Parochi soli de jure antiquo tenebantur confiteri Parochiani. ib. Parochus etiam habet jus administrandi Sacramentum Eucharistiæ. ib. 5. Extrema unctionis. ib. 7. Et Matrimonii. ib. 8.

Parochus habet generalem potestatem ordinandi in sua Ecclesia, quæ ad cultum DEI & Sanctorum pertinent. 437. 9.

Parochi, diebus festis celebrant, omnes Parochiani adesse debent. ib. 10. Alibi tamen audientes satisfaciunt præcepto Ecclesiastico de audiendo Sacro. ib. 11.

Parochi etiam competit, prædicare Verbum DEI. ib. 12. Et benedictiones fontis Baptismalis, candelarum, palmarum &c. ib. 13.

Parochi quoque est instituire Parochianos & instituere in articulis fidei &c. ib. 14. Denuntiare vigiliis, jejuniis, festis, indulgentiis &c. ib. 15. Et matrimonia futura. ib. 16.

Parochi competit jus sepultura. 438. 19. Vide Sepultura.

Parochi portio Canonica debet præstari de omnibus obventionibus, quæ occasione funeris unius ex Parochianis aliis Ecclesiis accrescunt. 440. 55. & seqq.

Parochus ratione decimarum ex sua Parochia habet intentionem, in Jure fundatam. 450. 48. & seqq.

Cui Parochi debeantur decimæ? ib. 51. & seqq. Vide Decime.
 Primitiæ & oblationes regulariter spectant ad Parochium. 461. 209. Item 211.

An officium post partum numeretur inter jura parochialia? 437. 17. & seqq.

Patena.

Patena consecratio. 371. 151. Materia. ib. 159. Execratio. 372. 161. Noviter deaurata noviter est consecranda. ib. 163. & seqq.

Patria potestas.

Ex quibus causis acquiratur patria potestas? 301. 77. & seqq. Subsunt eidem omnes liberi 79. Licet consuetudine hoc fuerit immutatum. 80. Effectus patriæ potestatis. 88. Illius solutio. 89. & seqq.

Patronus, Patronatus jus.

Patronus aut jus patronatus quid sit ex Jure Civili? 301. 39. & seqq.

Index Rerum & Verborum.

Patronus ut jus patronatus quid sit ex Jure Canonico? 440. 59. & seq.
Deletur jus patronatus. 441. 61. & seq.
Dividitur in Ecclesiasticum, seculare, & mixtum. ib. 66. & seq. Dividitur rursus in hereditarium, gentilitium, & mixtum. ib. 69. & seq. Dividitur iterum in reale & personale. ib. 72. & seq.
Quomodo jus patronatus originaliter acquiratur fundatione, dotatione, vel constructione Ecclesie? 442. 74. & seq.
Jus patronatus ab uno in alium transfertur conventionem. ib. 79. & seq. Successione. ib. 82. & seq. Prescriptione. ib. 84. Dotis constitutione. ib. 85. & seq. Non autem sequestratione. 443. 89. & seq. Bene tamen fideicommissis restitutione. ib. 94. & seq. **Cuius** possit competere Jus Patronatus? ib. 96. **Possit** competere puberibus & impuberibus. ib. Clericis & Laicis. 97. Masculis & foeminis. 98. Legitimis & illegitimis. 99.
Excipiuntur infideles. 100. Hæretici. 101. Excommunicati. 444. 102. Religiosi in particulari. 103.
Juris patronatus præcipuus effectus est jus præsentandi. ib. 104. & seq. Item præcedentia in Ecclesia. 445. 121. Item jus petendi alimenta in casu inopie. ib. 122.
Quæ jura patrono competant in Clericum præsentatum? ib. 124. & seq.
Patronus tenetur Ecclesie jura defendere & tueri. ib. 123. Non autem ad illius reparationem concurrere.
An etiam consensus Patroni requiratur in alienatione rerum Ecclesie Patronatæ? 428. 92. & seq. Ex quibus causis amittatur Jus patronatus? 445. 127. & seq.
Pauliana actio.
Pauliana actio describitur. 533. 176. Est realis. ib. 177. Nascitur ex fido dominio. ib. 178. Non autem ex delicto, tanquam causa proxima. ib. 179.
In quo sensu Pauliana comparet actio falanæ & calcianæ? ib. 180. & seq.
Paupertas.
Paupertas Religiosa ad quid obliget? 341. 236. & seq.
Paupertatis transgressores qualiter puniantur? ib. 239.
Paupertatis votum non absolvitur Religiosus factus Episcopus. 343. 264. & seq.
Paupertas qualiter testimonium enervet? 207. 28.
Peccatum.
Quando agitur de peccato, Judex Ecclesiasticus judicare potest. 81. 62.
Ad peccatum impediendum etiam unius testimonio creditur. 216. 145.
Peculium.
Peculium filiorumfamilias quid sit? 503. 144. Aliud militare; idque vel castrense. 145. Vel quasi-castrense. 146. Aliud paganum; idque vel profectitium. 147. Vel adventitium. 148.

Quæ bona referantur ad peculium adventitium irregulare? ib. 153. & seq.
Quale dominium in peculio habeant filiofamilias? Vid. *Filiofamilias*.
Qualiter peculium subiaceat collationi? Vid. *Collatio bonorum*.
Peculium Clericorum quotuplex sit? 504. 163. & seq.
Quale dominium Clericis in eo competat? Vid. *Clericus*.

Pecunia.

Pecunia an rebus immobilibus accenseatur? 422. 20. & seq. Saltem ubi destinatur ad rem immobilem? 423. 28. & seq. Aut comparatur ex reimmobili? 30. & seq.
Pecunia potest à Prælo successore expendi, tamen ab antecessore in certum finem destinata fuerit. 424. 41. Aliud est, si ad certum usum donata vel legata sit. 42. & seq.
Qualiter in mutuo pecunia sit restituenda, in auro vel argento? 681. 46. & seq. Quid si tempore solutionis valor pecunie sit immutatus? 740. & seq.

Permutatio.

Permutatio est contractus innominatus. 705. 42. Explicatur illius proprietates. ib. 43. & seq. Differentia à mutuo. 47. & seq. Non respicit pecuniam numeratam. 706. 50. & seq. Respuit verò rem alienam. 54. & seq. Non distinguitur à contractu do ut des. 703. 13. & seq.
Quæ ratione & autoritate beneficia Ecclesiastica permutari valeant? 706. 60. & seq.
Effectus permutationis recensetur. 707. 75. & seq. Indigitatur actio. 79. Admittitur remedium l. 2. Cod. de rescind. vend. 80.

Persona.

Persona definitur. 299. 1. & seq.
Persona dividitur ab ætate in infantem vel naturaliter vel civiliter talem. ib. 6. & seq. Puerum. 8. & seq. Puberem. 10. Minorem. 1. Majorem. 12. Senem. 13.
Dividitur à statu libertatis in liberum & servum. 300. 15. Item in ingenuum & liberum. ib. 16. & seq.
Dividitur à statu civitatis in civem & peregrinum. 301. 52. Item in civem Romanum & municipalem. 302. 55. & seq. Item in deportatum, relegatum, & interdicitum. 303. 73. & seq.
Dividitur à statu familie in patrem & filiumfamilias. ib. 76. & seq.
Persona Ecclesiastica quid & quotuplex sit? Vid. *Ecclesiasticus*.
Personalis Immunitas quæ & qualis? Vid. *Immunitas*.
Jus Personale. Vid. *Proprietas*.
Actio personalis. Vid. *Actio*.

Petitio. Petitiorum. Petere.

Petitio hereditatis? Vid. *Hereditas*.
Quid sit judicium petitiorum, quid possessorium? 6. 55. & seq.
Judicium petitiorum & possessorium ex se nec esse reale, nec personale. 7. 59. & seq.

Non

Index Rerum & Verborum.

Non facile petitiorum judicium assumendum, ubi suppetit possessorium. ib. 62.
Licium est, à judicio petitiorio ad possessorium, & vicissim transire. 134. 159. & seq. Etiam in possessorio retinenda. ib. 162. & seq.
Qui plus petit, quam sibi re, loco, tempore, & causa debeat, vitiat libellum & se pæna obnoxium facit. 131. 127. & seq.
Quando tempore plus petitur, propter refusionem expensarum, reo duplicatur tempus residuum. 132. 133.

Pignus.

Pignus unde sit dictum? 554. 1. & seq. Triplex acceptio. 3. & seq. An & quomodo differat ex hypotheca? 555. 6. & seq. Desinitur, effectivè sumptum, seu species juris realis. 9. & seq.
Pignus aliud generale, aliud speciale. 14. Generale vel est simpliciter tale; vel secundum quid. 15. & seq. Illud comprehendit res omnis generis, etiam futuras. 17. & seq. Non autem res, quas verosimiliter quis oppignorare nolit. 20. Nisi aliæ non adessent. 21.
An sub pignore generali continentur res venales? ib. 23. & seq.
An sub pignore rerum mobilium & immobilium veniant nomina? 556. 26.
An pignus generale res singulas afficiat? ib. 27. & seq. Exceptiones. 31. & seq.
Pignus aliud legale seu tacitum; aliud non-legale seu expressum. ib. 37. Illud vel est mixtum, cujus exemplum cernitur in rebus illatis in prædium urbanum. 38. An libri studiosorum in eo continentur? 40. & seq. An res minorennium, sine consensu curatoris importata? 557. 44. & seq. Vel est pure legale; cujus species est in silco, qui tacitam hypothecam obtinet in multis casibus. 48. & seq. In dote, ratione cujus datur hypothecatum marito uxori. ibid. 57. & seq. In pupillis & minorennibus, quibus hypotheca conceditur in bonis tutorum & curatorum. 558. 62. & seq. In liberis, quibus indulgetur hypotheca in bonis parentem. ib. 64. & seq. In Legatariis & fidei commissariis quibus hypotheca in bonis hereditariis. ib. 67. & seq. In creditore, qui pecunias dedit mutuas in refectionem ædificii. ib. 96. In civitate, quæ hypotheca gaudet in bonis administratum. 73. In Ecclesia, quæ hypotheca potitur in bonis Prælatorum, œconomorum &c. 559. 74.
An hypotheca tacita competat pro donatione propter nuptias? 558. 59. & seq. An detur in causa, quæ pecunia fuit credita ad domum noviter ædificandam? ib. 70. An, si mutata sit ad rem aliam rescindam. ib. 71.
Pignus legale non debet aditui sine textu. 559. 75.
Pignus aliud est publicum; aliud privatum. ib. 76. & seq. simplex aut privilegiatum. ib. 80. & seq. Absolutum vel qualificatum. ib. 82.
Quomodo dicatur pignus publicum, instrumentò Notarii constitutum? ib. 79.

Quomodo pignus constituitur? ib. 83. Qualiter in ultima voluntate? ib. 84. & seq. An pacto nudò? 560. 86. & seq.
Qui pignus constituit, debet habere potestatem alienandi. ib. 91. & seq.
Utrum, qui Dominium habet utile, pignus constituit valeat in superficie? ib. 95. Utrum in fundo? ib. 96. & seq. Utrum in emphyteusi? ib. 99. & seq.
Utrum Prælati Ecclesiastici possint oppignorare res Ecclesie, pro illius aut sua necessitate? 561. 107. & seq. An, si generalem hypothecam constituant, requiratur aliqua solemnitas? ib. 112. & seq.
Fœmina non magis pignus constituit, quam si dejubere potest. 562. 119. & seq.
Triplex regula de objecto pignoris explicatur. ib. 125. & seq.
Potestas oppignorandi per pactum impediti valet. 563. 133. & seq.
Pignus subinde potest in re propria consistere, si non sit talis ex toto. ib. 138. & seq.
Res aliena pignus recipit in ratione contractus. 564. 147. & seq. Non in ratione juris realis. ib. 149. & seq.
Utrum pignus aliena rei convalescat, quando dominium supervenit? 564. & seq.
Possitne creditor rem sibi pignoratam alteri rursus oppignorare? ib. 160. & seq.
Possunt oppignorari servitutes personales. 565. 163. 133. & seq.
Pignus reale, non dum constituitur. 166. & seq. Nomina. 175. & seq. Chirographa. 566. 179. Non etiam jura spiritualia. 565. 171. Exceptio jure patronatus reali. ib. 172. & seq.
De fructibus & accessionibus pignoris. 566. 180. & seq.
Jus pignoris afficit rem pignoratam in solidum, nec cessat, usque dum ex integro creditor satisfactum est. 567. 188. Potest tamen debitor rem pignoratam adhuc vendere. ib. 191. & seq. Aut alteri oppignorare. ib. 193. Retinet etiam jus percipiendi fructus. ib. 194.
Inter effectus pignoris est jus distrahendi. ib. 195.
Quis possit distrahere? ibid. 197. & seq.
Quando sit. 200. & seq. Quomodo? 568. 207. & seq. Cum quo effectu? ib. 209. & seq. Ad quem spectet residuum pretii. ib. 212. & seq. An ipse creditor pignus emere valeat? ib. 214. & seq.
Nascitur ex pignore actio serviana vel quasi. ib. 218. Vid. *Hypothecaria*. Nascitur etiam interdictum Salvianum. 570. 241. Vid. *Interdictum*. Nascitur demum exceptio seu retentio pignoris ob aliud debitum. ib. 242. & seq.
Ex pignore datur inter plures creditores jus prælationis. ib. 245. Præferunt tamen dominium pignoris. ib. 246. & seq. Nec non creditores aliqui, specialiter privilegiati. ib. 253. & seq.
Quinam inter creditores pignoratitios sint primi? 571. 257. & seq. Utrum pignus seu hypotheca publica præferatur privatæ? ib. 269. & seq.
Si pignus sit pluribus constitutum, nec tamen unus præ altero privilegium habeat, is, qui

præ

Index Rerum & Verborum.

prior est tempore, potior est iure. 572. 274. & seqq.
 Creditoribus pignoratitius debent cedere chirographarii. 573. 291. & seqq. Vid. *Creditor*.
 Pignus dissolvitur totali solutione debiti, & qualicumque satisfactione. 574. 302. & seqq. Per quemcumque facta. ib. 316. Solvitur insuper remissionem. ib. 317. Tam expressa. ib. 318. & seqq. Quam tacita. 575. 321. & seqq. Solvitur præterea totali interitu rei. ib. 329. & seqq. Item resolutione iuris in re pignoratata. ib. 336. Nec non prescriptione; quæ tamen est diversa in tempore. 576. 337. & seqq. Non distinguitur in objecto inter res mobiles & immobiles. ib. 340. & seqq. Non vitiat, si possessor in bona, & illius auctor in mala fide exierit. ibid. 342. & seqq. Sumit initium, antequam creditor egerit adversus debitorem. ib. 345.
 Pignus in ratione contractus formaliter acceptum, definitur. 688. 141. & seqq.
 Denotantur personæ, dantes & accipientes pignus. 145. & seqq. Objectum. 147. & seqq. Pacta, adjici consuetæ. 689. 150. & seqq. Vid. *Pactum*.
 Obligatio pignoris ex parte creditoris. ib. 157. Ex parte debitoris. 158. Actio pignoratitia. 159. & seqq. An directa post 30. annos moveri possit? ib. 161. & seqq.
Pollitatio.
 Pollitatio unius promittentis obligationem desiderat. 599. 5. & 13. Non inducit obligationem aut actionem. 9. Præterquam si fiat Reipublicæ. 10. Aut causæ piæ. 11.
Pollutio Ecclesiæ.
 Pollutio Ecclesiæ quot modis contingat? 369. 129. & seqq. Ecclesiæ in hæc materia strictè accipitur. 370. 137.
 Utrum, si pollutio sit occultæ, liceat in Ecclesiæ celebrare? ib. 139. & seqq.
Pontifex summus.
 An, & qualiter Clerici & laici in prima instantia possint coram Pontifice conveniri? Vide *Domicilium*.
 Cautæ fidei, Sacramentorum, expositionum S. Scripturæ; translationum & confirmationum Episcoporum Pontifici sunt reservatæ. 46. 37.
 Ab inferiori Judice Ecclesiastico potest immediate ad summum Pontificem appellari. 289. 119.
 A Pontifice non potest ulterius appellari. ib. 122. & seqq.
 Ab Imperatore nequit ad summum Pontificem appellatio fieri. ib. 129.
 Pontificis liberæ dispositioni & collationi omnia beneficia sunt subiecta. 396. 159.
 Quænam beneficia sint summo Pontifici reservata? Vide *Reservatio Beneficium*.
 Pontificis summi consensus requiritur in alienatione rerum Ecclesiasticarum. 429. 96. & seqq. Esti subit alienandi causa. ib. 98.
 Consensus Pontificis in alienatione rerum Ecclesiasticarum an requiratur de consuetudine hominibus? ib. 99. & seqq.

In alienatione rerum ab una Ecclesiâ ad aliam num requiratur consensus Pontificis? ib. 103. & seqq.
 Summus Pontifex est exemptus Jure Divino ab omni subiectione laicorum in quacumque causa. 473. 130. & seqq.
 Nisi immunitas honorum & personarum Clericalium fuisset statuta ex Jure Divino, illam Summus Pontifex potuisset introducere. 476. 171. & seqq. item 481. 241. & seqq.

Portio.

Portiones quotidianas non lucrantur Clerici, qui non interint officio divino. 417. 382. & seqq.
 Portiones absentium Clericorum an præteritis accrescant? ib. 387. & seqq.
 An præsentibus possint absentibus suas portiones remittere? ib. 390. & seqq.
 Portionem Canonice Episcopus detrahit de redditibus ad causas piæ. 435. 42. Item de decimis, ad Ecclesiæ parochiales spectantibus. ib. 43.
 Portio Canonice debetur Parocho proprio ab omnibus emolumentis, quæ alteri Ecclesiæ obveniunt ratione funeris cujusdam defuncti ex suis parochianis. 440. 54. & seqq.

Possessio, Possessorium, Possessor.

Possessionis etymon. 577. 1. Diversa acceptio. 2. & seqq. Definitio. 7. & seqq.
 Possessio alia est naturalis; alia civilis; ac velâ modo vel à causa talis. ib. 12. & seqq.
 Qualem possessionem habeat usufructuarius? 578. 16. & seqq. Creditor pignoratitius? 19. & seqq. Vasallus & emphiteuta? 22. & seqq. Sequeliter? 26. & seqq. Detentor precarius? ib. 28. & seqq.
 Possessio rursus alia est verè talis; alia quasi-talis. 579. 30. & seqq. Item iusta vel iniusta. ib. 32. & seqq. Bonæ vel malæ fidei. ib. 38. & seqq.
 Possessio acquiritur apprehensione vel traditione. 580. 43. & seqq. Vel quasi-traditione in rebus incorporalibus, eaque duplici. ib. 46. & seqq. An etiam requiratur scientia alterius? ib. 48.
 Qualiter ex apprehensione partis acquiratur possessio totius? ib. 49. & seqq.
 Possessionis causam nemo sibi mutare potest. 581. 56. & seqq.
 Quenam personæ sint capaces possessionis? ib. 58. & seqq. Et utrum per alium acquiri possit? ib. 61. & seqq. Et utrum ad hæredem transeat? 582. 66. & seqq.
 Quales res possidere valeant? ib. 72. & seqq.
 Quenam sint commoda possessionis? 583. 79. & seqq.
 Bonæ fidei possessor omnes fructus suos facit. 584. 101. & seqq. Extantes quidem revocabiliter. ib. 107. & seqq. Consumptus autem irrevocabiliter. ib. 106. Tamen factus sit locupletior. 585. 112. & seqq. Si modò non possideat titulò universalis vel improbatò. ib. 109. & seqq.
 Quid de hærede possessoris? 586. 128. & seqq.

An

Index Rerum & Verborum.

An & quomodò possessori liceat, expensas detraxere? ib. 131. & seqq.
 Possessionis remedia vel actiones interdicta vocantur. 588. 153.
 Possessionis acquirendæ remedia. ib. 158. & seqq. Retinendæ. 590. 176. & seqq. Recuperandæ. 591. 203. & seqq. Vid. *Interdictum*.
 Quomodò rerum immobilium possessio amittatur? 595. 265. & seqq. Rerum mobilium? 596. 278. & seqq. Rerum incorporalium? 597. 285. & seqq.
 Judicium possessionum ex se nec est reale, nec personale. 7. 59. & seqq.
 Dividitur in ordinarium, lammarium, seu summarissimum. ib. 60. & seqq.
 Possessorium iudicium præferendam semper est petitorio. ib. 62.
 Judicium possessionum num in loco rei sitæ moveri valeat? 50. 90. & seqq.
 Possessores bonorum immobilium non tenentur præstare pignoratitiam aut fideiussorium cautionem. 165. 52. & seqq. Sed tantum simplicem. 166. 60. & seqq.
 Quo ordine causa possessionum cum causa proprietatis sit tractanda? 96. 21. & seqq.
 An post litem contestatam liceat relicto petitorio, transgredi ad iudicium possessionum? Vid. *Petitorium*.
 Lite pendente circa possessionem nihil innovandum. 143. 100. & seqq.
 Reus contumax punitur immisione in suorum bonorum possessionem. 158. 50.
 Quid fit immissio ex primo decreto? ib.
 Non Judex quilibet decernit hanc immisionem; Sed imperio mixto instructus. ib. 52.
 In quæ bona fit immissio? ib. 53. & seqq.
 Immissio ex primo decreto non operatur possessionem civilem, sed solum naturalem, quæ pignoris loco rem detinet actor. ib. 56. & seqq. Nisi lis jam fuerit contestata. ib. 59.
 Reo intra annum revertenti, & expensas refundenti, possessio restituitur. ib. 60.
 Post annum contumaciæ decernitur secundum decretum, quod tam in actionibus realibus quam personalibus requiritur. 159. 62. & seqq.
 Hoc decretum veram possessionem confert. ib. 65. & seqq. Non tamen dominium, nisi mediante prescriptione. ib. 67. & seqq.
 An secundum decretum nequeat inter poni ante annum elapsum? 160. 75. & seqq.
 A quo tempore computetur annus, pro secundo decreto definitus? ib. 78. & seqq.
 Tam ante primum quam secundum decretum, necessarium est probanda causæ cognitio. 81. & seqq.
 In causis beneficialibus & matrimonialibus missio in possessionem non habet locum. ib. 84. & seqq.
 Notatur consuetudo Germaniæ de hac missione. 161. 88.
 Possessio liberat ab onere probandi. 186. 45. & seqq. Tam actorem quam reum. ib. 47. & seqq. Melior est conditio possidentis. ib. 46.
 Possessor non potest compelli, ut edat titulum suæ possessionis. ib. 49. Præterquam in beneficiis. ibid. 50. & seqq. Et petitione hereditatis. ib. 52. & seqq.
 An & quatenus possessio illum ab onere probandi liberet, contra quem militat juris præsumptio? 187. 57. & seqq. Vid. *Probatio*.
 Laici, in quasi possessione jurium spiritualium constituti, tenentur probare titulum suæ possessionis. ib. 62. Nisi possessio sit immemorialis. ib. 65.
 Qui olim possedit, eodem titulò adhuc possidere præsumitur. 284. 25.
 Possessor in dubio præsumitur bonæ fidei. ib. 26.
Posthumus.
 Posthumus, & nondum natus, habetur pro persona vivente, quoties de ipsius commodo agitur. 299. 5.
 Posthumi in testamento paterno sunt necessarii instituendi. 766. 144. Aliis per nativitatem posthumi seu cognationem sui heredis testamentum rumpitur. 792. 487. Licet, si posthumus natus denuò expirat, testamentum reconvalescat. 488.
Praelatus.
 Praelati nomine Ecclesiæ, monasterii, locorumque sibi commissorum actiones & intentare & excipere valent absque eo, quòd consensum vel consilium Capituli requirere teneantur. 22. 148. & seqq. Nisi agatur de exemptione vel subiectione Ecclesiæ. ib. 152. & seqq.
 Praelati nunquam, nisi in casibus Jure expressis, consensum Capituli expectare teneantur. ibid. 153.
 Praelati possunt etiam ante litem contestatam procuratorem constituere. 31. 291.
 Praelatus an possit in causa Ecclesiæ compromittere? 106. 28. & seqq.
 Ex contractu Praelati, sine consensu Capituli facto, Ecclesiæ eatenus obligatur, quatenus in sui utilitatem versum probatur per creditorem. 188. 78.
 Qualiter hæc versio probetur? ib. 79. & seqq.
 Praelati probitas ad hanc probationem multum confert. 189. 85.
 Praelati confessio Ecclesiæ quandoque nocet. 199. 44. & seqq. Quandoque non. ib. 46.
 Praelatus confessionem erroneam revocare, & contra noxiam restitutionem petere valet. ib. 48.
 Praelatus in quibus casibus teneatur adhibere consensum Capituli? 357. 116. & seqq. In quibus debeat adhibere consilium? 359. 148. & seqq.
 Praelatus suo consensu non potest facere majora. Vide *Capitulum*. 358. 131.
 Praelatus non potest rem immobilem, aut mobilem pretiosam Ecclesiæ alienare vel repudiare. Vid. *Alienatio*.
Præscriptio.
 An libellus oblati vim habeat, interrompendi præscriptionem? 130. 107. & seqq.
 Missus in bonorum possessionem ex secundo decreto illa bona potest præscribere. 159. 71. & seqq.
 Præscriptio quid faciat in jure patronatus? 442. Yyyy

84

34. Quid faciat in iure decimandi? 454. 105. & seq. item 457. 160. Quid faciat in feudo? 525. 63. & seq. Quid faciat in emphyteusi? 527. 87. Quid faciat in superficie? ib. 96. Quid faciat in servitute? 537. 36. Quid faciat in pignore? 576. 337. & seq.

Præsentatio. Jus præsentandi.

Præsentare non potest Capitulum sede vacante, dum præsentatio ad Prælatum alias pertinet. 355. 92.

Præsentatio Clerici ad beneficium à Prælatu debet fieri, præhabito consensu Capituli. 357. 121.

Jus præsentandi competit patrono. 444. 104.

Præsentatio à Patrono Ecclesiastico est faciendâ intra semestre, & à seculari intra quadrimestre. 394. 130.

Præsentatus debet se instituenti personaliter præsentare. ib. 131.

Pro patrono infante præsentat tutor. 443. 96.

Etsi patronus infante sit major, præsentanti auctoritatem præstat; pubes per se solum præsentat. ib.

Jus patronatus dum fundo dotali est annexum, quis præsentet, maritus, an uxor? 442. 85. & seq.

Num præsentare valeat Patronus, quando illi sit fuit super jure Patronatus mota? 444. 110. & seq. item 113. & seq.

An Patronus ex pluribus digniorem præsentare teneatur? ib. 107. & seq.

An Patronus etiam in Ecclesia Collegiata præsentare possit? ib. 109.

Præsentari debent habiles ad beneficium, cui præponuntur. 393. 114.

Si præsentatus ceu inhabilis rejiciatur ab instituyente, si Patronus sit laicus, nec tempus præsentationi præstitum fuerit elapsum, potest alium præsentare. ib. 117.

Præsentare potest laicus plures collectivè, aut successivè. 444. 105.

Si plures præsententur, dignior omnium est assumendus ab Episcopo. 393. 118. Si dignior à paucioribus, dignus præsentetur à pluribus, dignus præ digniori est instituendus. 394. 119.

An Patronus digniorem teneatur præsentare? Patronus seipsum præsentare nequit. 394. 120. & seq.

Patronus potest jus præsentandi transferre in instituendum rogando, ut ipse instituat. ibid. 126. Et si plures sint Patroni, unus ex illis potest præsentari, & suo accessu facere majora. ib. 127.

Præsentatio operatur jus ad rem quoad beneficium patronatum. ib. 132. Obligat eum, cujus est institutio, ut cæteris paribus præsentatum instituat. ib. 133.

Si præsentatus non instituat, sed alius, an valida sit institutio? 395. 134. & seq.

Præsentatus est ab instituendo introducendus ad beneficium. ib. 136.

Si præsentatus ante institutionem apprehendat,

beneficii possessionem, jus suum non amittit. ib. 138.

An præsentatus & institutus possit ipsemet possessionem capere? ib. 140. & seq.

Patrono laico nihil acquiritur juris in præsentatum. 445. 124. Nisi quod eum moderatè possit corrigere? ib. 125.

Patronus Ecclesiasticus potest rationem petere tum à præsentato, tum à cæteris honorum Ecclesiasticorum administratoribus. ib. 126.

Quis præsentare valeat, quando jus Patronatus est oppignoratum? 565. 174.

Præsumptio.

Præsumptionis etymon. 246. 1. Synonymia. 2. & seq. Definitio duplex. 4. & seq.

Præsumptio debet provenire ex verosimili conjectura, & indicio. 247. 7.

Præsumptio est probationis species. ib. 8.

Præsumptio differt à fisione juris. ib. 9. & seq.

Præsumptio alia dicitur hominis; alia Juris. ib. 11.

Præsumptio hominis dispescitur in probabilem. 12. Vehementem. 13. & violentam. 14.

Præsumptio alia est Juris tantum, altera Juris & de Jure. ibid. 18.

Præsumptio Juris explicatur per regulas. 248. 20. & seq. Præsumptio stat pro qualitate naturali, quæ rei & negotio ordinariæ, & naturaliter inest. ib. Nunquam præsumitur status rei, & voluntas hominis mutata, sed semper stabilis manere. ib. 23. & seq. Præsumptio tendit in meliorem partem. ib. 26. & seq. & ad id, quod frequentius fit. ib. 28.

Præsumptio Juris & de Jure describitur, & exemplificatur. ib. 29. & seq.

Præsumptionis effectus est probatio. 249. 35. Et quidem si sit probabilis, semiplena sit probatio, integranda per aliam semiplenam. ib. & 36. Minus quandoque, præsertim in criminalibus, quàm semiplenam probat. ib. 37.

Præsumptio vehemens probationem plusquam semiplenam facit, & in civilibus non nunquam ad ferendam sententiam sufficit. ib. 38. In criminalibus ad condemnationem non sufficit. ib. 39. Sed ad torturam. ib. 40.

Præsumptio violenta moralem certitudinem facit, etiam ad sententiam condemnationis & poenam ordinariam in criminalibus sufficientem. ib. 41. & seq.

Præsumptio Juris onus probandi in adversarium rejicit, qui si non probet, præsumptio Juris habetur pro veritate. 250. 53. & seq. item 186. 55. & seq.

Quando plures præsumptiones Juris concurrunt, sibi adversantes, illa, quæ fortior est, prævalet. ib. 56. Præsumptio quænam censetur fortior? 251. 58.

Præsumptio Juris & de Jure plenissime probat. ib. 60. & seq. Nec contra illam probatio directa admittitur, sed tantum indirecta. ib. 62.

Præsumptio hæc enervatur per contrariam confessionem judicialem illius, in cujus favorem tendit præsumptio. ibid. 63. Quæ effectum etiam extrajudicialis confessio habet. ib. 64.

Tolli-

Tollitur etiam evidentiâ facti contrarii. ib. 66. An etiam tollatur per testes & instrumenta? ib. 67. & seq.

Quid si pro uno stet Juris præsumptio, & pro altero possessio? 187. 57. & seq.

Præventio.

Præventio forum & Jurisdictionem tribuit privativè. 75. 406. & seq.

An Judex secularis ex causâ præventionis possit prosequi judicium illius, qui durante actione est factus Clericus? ib. 408. & seq.

Citatio, motu proprio facta non in civilibus, sed in criminalibus operatur præventionem. ib. 411. & seq.

Debet insuper ad hunc effectum citatio parti esse intimata. ib. 413. & seq.

In causis mixti fori melior est præventionis conditio. 84. 97.

Præcaria. Præcarium.

Præcaria describitur. 690. 166. desiderat res immobiles 171. Requirit renovationem de quinquennio ad quinquennium. 173. Causam remunerationis præcisè non exigit. 691. 177. Neque mercedem respuit. 178. Neque perpetuitatem. 179. & seq.

Prælati Ecclesiastici non possunt se solis constituere præcarium. 174. & seq. Sed renovare. 176.

Effectus præcariorum ex parte dantis. 181. & seq. Ex parte accipientis, qui tenetur ad culpam levissimam. 183.

Qualis usus in præcaria concedatur? 185. Qualis actio detur? 186. & seq.

Præcarii natura. 692. 189. Non est contractus. 190. & seq. Nascitur hinc actio præscriptis verbis; & interdictum. 199.

Præces prima. Præcisa.

Præces Imperatorum competentes, explanantur. 408. 185.

Earum indultum exhibetur. 409. 187.

Præces præces anæ ex mero indulto Pontificio, seu ex jure & consuetudine Imperatorum competant? 410. 289.

Imperator potest in Ecclesiis, in quibus primis præcibus vult uti, constituere executores suæ nominationis. ib. 291.

Præces præces habent speciem juris præsentandi. 411. 292. & seq.

Præcisa debet suas præces Ordinario collatori offerre. ib. 295. Et beneficium intra mensem à die cognite vacationis acceptare. ib. 296. & seq. Debet habere qualitates, de Jure communi, vel in fundatione requisitas. ib. 300. & seq.

Imperator præces per se vel alium interponere potest. ib. 298. In omnibus Ecclesiis, ad Imperium Romano-Germanicum spectantibus. ib. 305. & seq.

Præces potest Imperator in omnibus Ecclesiis Romani Imperii simul interponere, non tamen ad Dignitates Pontificiales, Abbatiales, &

quasdam exceptas. Præces non habent locum in beneficio monachorum. 412. 315. Habent verò locum in Ecclesiis Cathedralibus, ubi Canonici per turnum Canonicatus concedunt. ib. 316.

Similiter per præces non afficiuntur beneficia, ad Sedem Apostolicam devoluta. ib. 317. Litigiola. 318. Revocabilia, aut accessoriè unita. 319. Ex natura sua regularia. 320. & seq. Dignitates Pontificales, aut majores post Pontificales. 322. Resignata ex causâ permutationis vel in favorem. 413. 323.

An extendatur præces ad beneficia juris patronatus? 412. 308. & seq. An ad reservata Summo Pontifici? ib. 311. & seq. An ad beneficia, primum vacatura? ib. 313. & seq. An ad beneficia, secundò vacatura, quando primum non est acceptatum? ib. 325.

An plures ad unum, vel unus ad plura beneficia per præces valeant præsentari? 411. 303. & seq.

Primitia.

Quid sint primitiæ, & cui debeantur? 461. 209. An adhuc in usu sint? ib. 210.

Privilegium.

De privilegiis Clericalibus. 310. 180. & seq. De privilegio fori. Vide *Forum*. De privilegio Canonis. Vide *Canon*. De privilegio Competentia. Vide *Competentia*.

Probatio.

Probatio quid sit? 183. 1. & seq.

Probatio Judici, non parti debet facere fidem. 10. ib. 6. & seq.

Probatio alia est artificialis, alia inartificialis. ib. 10. & seq.

Alia plena, alia semiplena; quædam plus, quædam minus quàm semiplena. ib. 12. & seq. Stabilitur & defenditur hæc divisio. 184. 19. & seq.

Probatio semper necessaria in causa dubia. ib. 27. Non verò in causa nota. ib. 29.

Judex onus probandi imponere. ib. 30. Partem, contra quam sit probatio, citare. ib. 31. Certum terminum faciendæ probationi præfigere tenetur. ib. 32. Post quem elapsum non amplius auditur, nisi à persona, quæ gaudet restitutione in integrum. ib. 31. Actor tamen hujus termini prorogationem potest efflagitare. 185. 33.

An terminus probationis de Jure communi sit constitutus? ib. 34.

Onus probandi in alium detrudere artis non minus quàm utilitatis est. ib. 35.

Probatio imponitur assenti. ib. 36. Sive Actor sit. ib. 37. sive reus. ib. 38. & seq. Nisi prerogativam quamdam pro se habeant. 186. 41.

Onus probandi qualiter in judiciis divorsis tam penes actorem, quàm reum sit? ib. 42. & seq.

Ab onere probandi liberat possessio. ib. 45. Tam actorem, quàm reum. ib. 47.

Yyyy 2

Pro-

Index Rerum & Verborum.

Religio.
 Religio quid sit? 322. 1.
 Ex iuramento nascitur obligatio religionis. 231. 32. Quæ non transit ad hæredes. ib. 25. Vid. *Religiosus*.
Religiosus, Regularis.
 Religiosus an possit esse Iudex? 11. 18. & seq. An advocatus? 25. 190. An Respondens de Jure? 194. An procurator? 34-326. An arbiter? 108. 51.
 Religiosus cum licentia superioris aut utilitate monasterii licite potest agere testem? 207. 15. Et, si hæc desint, valide testatur. 16.
 Religiosi an & qualiter a correctione superioris appellare valeant? 286.
 Religiosi nequeunt regulariter stare in iudicio sine consensu Superiorum suorum. 21. 141. Excipiuntur varii casus, si nempe habeat beneficium. 142. Si studiorum causa extra monasterium delegat. 143. Si illis concernat iura spiritalia, quæ professionis iure illis competunt. 144. Quando contra Prælatum propriam causam deducit in iudicium. 145. Quando injuriam sibi illatam, vindicare desiderat. 147.
 Religiosi in aliena diocesi aut extra locum exemptum delinquentes, fortiantur ibidem forum. 55. 152.
 Religiosi gaudent foris privilegiatè, si conveniantur. 58. 182. Qui non nisi coram suo superiore locali immediato conveniri possunt. ib. 192. & seq.
 Religiosus factus an de actibus præteritis coram iudice seculari possit conveniri? ib. 194. & seq.
 Novitius, ad sæculum reversus, nequit a iudice seculari ratione actuum in monasterio commissorum dijudicari. 59. 198. & seq.
 Religiosi antiquitus non sine maxima orbis literarii utilitate ubique docuerunt. 67. 296. & seq.
 Religiosus in illis causis potest compromittere, in quibus litigare. 106. 27.
 Religiosi, privilegium Canonis violantes, qualiter absolvantur? 312. 210. & seq.
 Religiosi, post professionem contrahentes matrimonium, excommunicationem incurrun. 319. 47.
 Religiosus quid nominis? 322. 1. An idem ac regularis? ib. 2. Quid rei? ib. 3.
 Religiosorum scopus est Evangelicæ perfectio. ib. 5.
 Religiosorum vota substantialia plerumque sunt solennia; apud quosdam tamen tantum sunt simplicia? 323. 7. & seq.
 Religiosorum vita est communis, & stabilis. ib. 10. & seq.
 Religiosi dividuntur in Monachos & Canonicos, vide *Canonicus Monachus*. Religiosi alii sunt mendicantes. 324. 30. Alii non mendicantes. 325. 32. Aliqui sunt Eremitæ, aliqui Cœnobia. ib. 34. Alii milites. ib. 35. Vide *Eques*. Alii Conversi seu fratres laici. ib. 40.
 Religiosi non censentur, qui perpetuam continentiam non voverunt. ib. 37. & seq.

Religiosorum institutum cœpit ab origine mundi. ib. 43. Progressum suscepit in lege Moysaica. ib. 44. & seq. Perfectionem assecutum est ex verbo & exemplo Christi. 326. 47. & seq. Illud continuârunt Apostoli, & eorum sectatores. ib. 48. & seq. Tandem illud certis regulis Fundatores sancti circumscripserunt. ib. 50.
 Ex Religiosorum regulis prima fuit S. Benedicti, quæ a Sede Apostolica erat approbata. ib. 51. & seq.
 Quenam ætas requiratur ad professionem religionem? Vide *Professio*.
 An & qualiter conjugati possint institutum religionem amplecti? Vide *Conjugatus*.
 Qualiter conjugati invalide professi ad sæculum redire valeant, & debeant? Vide *Conjugatus*.
 Episcopi, inconsulto summo Pontifice, non possunt Religiosi fieri. 330. 88.
 Qui non facile dat facultatem, nisi una ex legitimis causis, ad resignationem sufficiens, adit. ib. 90.
 Episcopus electus tantum potest autoritate propria Religiosus se associare. ib. 91.
 Religionem possunt ingredi omnes Clerici, etiam absque licentia Episcopi, sed non absque indicatione, faciendâ Episcopo. ib. 94. & seq.
 Religiosus futurus non debet esse servus aut homo proprius. ib. 96.
 Servus aut homo proprius absque manumissione professus potest à domino intra triennium repeti. ib. 97.
 Ad Religionem etiam non admittuntur ære alieno gravati. 331. 98. Nisi vel bonis cedant, vel ipse nulla melioris, & ad solutionem fortunæ sufficientis appareat. 99. Repelluntur etiam obligati ad rationiam. 100. Item criminosi. 101.
 Ad Religionem nec mares admittuntur in cœnobiis fœminarum, nec fœminæ in Monasteriis virorum. ib. 102. & seq.
 Religionis ingressus etiam illis denegandus, qui parentibus, paupertate pressis, succurrere tenentur, & possunt. ib. 104. & seq.
 Religionem ingressuro non de necessitate sed tamen de honestate opus est consensu suorum parentum. ib. 106. & seq.
 Ad Religionem non admittuntur debiles & vitiosi corpore. ib. 108.
 Religiosam professionem annullat metus gravis. ib. 109.
 De religiosorum Novitiatu. Vide *Novitius*.
 De dispositione, à Religionem professuris faciendâ, circa bona temporalia. Vide *Novitius*.
 De Religiosa professione. Vide *Professio*.
 Religiosus professus pluribus se subternit obligationibus. Vid. *Paupertas*. *Castitas*. *Obedientia*. *Hora Canonica*. *Jejunium* &c.
 Qualiter Religiosi teneantur ad clausuram? 345. 295. & seq.
 Religiosorum vota possunt dispensatione Apostolica tolli. 342. 248. & seq.
 Votis suis non absolvitur Religiosus, in Episcopum assumptus. ib. 255. & seq.
 Religiosus potest ad strictiorem ordinem transire.

Index Rerum & Verborum.

fire 344. 274. Religiosi mendicantes non possunt regulariter ad ordinem non mendicantium, præterquam Carthusianum, transire. ib. 280. Religiosi tamen non mendicantes possunt ad mendicantes transire, si ex bona fiat intentione. ib.
 Religiosi Sicietatis possunt ex speciali concessione Pontificia ad ordines non mendicantes transire. ib. 281.
 Religiosi mendicantes, translati ad ordinem non mendicantium, sunt incapaces ad officia, dignitates, & animarum curam, ad votum etiam Capitulare non admittuntur. ib. 283.
 Religiosi, ad alium ordinem transiri, debent licentiam petere à Superioribus. 345. 285. Quæ denegata, potest fieri recursus ad Superiorem vel etiam transiri ad ordinem intentum. ib.
 Religiosi, ad alium ordinem transumpti, debent exhibere litteras dimissoriales. ib. 286.
 Translatus ab uno ordine ad alium debet in ordine novo de novo inchoare Novitiatum. ib. 287.
 Religiosus qualiter suam professionem impugnet, convalidare, & rati habere valeat? Vide *Professio*.
 De Religiosorum Capitulo. Vide *Capitulum*.
 Ecclesiæ Regularium quæ sint? 376. 18.
 An in illarum erectione consensus Pontificus requiratur? ib. 19. & seq.
 Ecclesiæ regulares non debent erigi aliter, nisi saltem duodecim Religiosi ibi habitare & sustentari possint. 377. 29.
 Ecclesiæ mendicantium qualiter debeant erigi? ib. 30. Quid de Ecclesiis Monialium? ibid. 31.
 Regulares quoad beneficia. Vide *Beneficium*.
 In Ecclesiis Sæcularium potest Episcopus introducere Regulares. 433. 8. Non item loca religiosa transferre in Clericos sæculares. ibid. 9. & seq.
 Regulares conventus, in Congregationem redacti, visitantur à Superioribus in Capitulo generali deputatis. ib. 17.
 Regulares hodie possunt quibusque fidelibus sacramentum in suis Ecclesiis ministrare. 436. 4. Sicut etiam sacramentum Eucharistiam. ib. 5.
 Regulares an, & quas solvere teneantur decimas? 455. 120. & seq.
 Religiosi delinquentes an & quando defendantur immunitate locali? 468. & seq.
 Religiosi in communi habent verum dominium. 508. 223. Exceptis PP. Franciscanis & Capucinis. ib. 227.
 Religiosi in particulari sunt incapaces domini rerum temporalium. 507. 212. Si solenniter sint professi. ib. 214. Rerum verò spiritualium sunt domini. 508. 215. Nec non & temporalium, si estimationem non recipiant. ib. 217. & seq. Aut unico usu sint consumptibiles. ib. 220. & seq.
 Quidquid acquirit Religiosus, acquirit suo Monasterio. ib. 228. & seq. Etiam si Prælatus. ib. 231. Aut beneficiatus sui Monasterii. 509. P. SCHOEMER JURISPR. CAN. CIV. TOM. II.

332. Aut fugitivus, apostata, vel ejectus ad tempus. ib. 234.
 Quid Juris de Religiosis, ad Episcopatum evectis? ib. 236. & seq. Quid de translatis ad aliud Monasterium? ib. 238. & seq.
 Quis capiat rem donatam aut legatam Religioso, ut ad ipsum, non ad Monasterium spectet? ib. 241. & seq.
 Religiosus usufructum quoque Monasterio acquirit. 542. 112. & seq.
 Si pater Religiosus fiat, an usufructum legalem in bonis adventitii filii familias in Monasterium transferat? ib. 117. & seq.
 Quid è converso, si filius efficiatur Religiosus, an pater, in sæculo remanens, usufructum retineat? ib. 121. & seq.
 Religiosus absque licentia sui Prælati, expressâ, tacitâ, vel præsumptâ nequit contrahere. 609. 175. & 610. 182. & seq. Si nempe contractus versetur circa res temporales. ib. 180. Qualem obligationem fubeat Religiosus, absque licentia contrahens? ib. 177. & seq.
 Religiosus nequit facere testamentum post professionem. 764. 120. Accedente quoque Prælati & Conventus licentiâ. 765. 126. Potest tamen cum licentia S. Pontificis. ib. 129. & seq.
 Ante professionem Religiosus rectè testatur. 764. 114. An autem hæres, ab eo institutus, statim post professionem succedat? 115. & seq. An testamentum post professionem revocari possit? 121. & seq. An possit divisionem inter liberos facere? 765. 125.
 Religiosus non prohibetur mortis causâ donare, consentiente Prælatò. ib. 127.
 Religiosus an succedat ab intestato? 829. 59. & seq. An illius, jam defuncti, locò Monasterium? 830. 55. & seq.
Reliquia Sanctorum.
 Reliquiæ Sanctorum in centum rerum sacramentum veniunt. 373. 178.
 Reliquiæ non possunt exponi pro publica veneratione, nisi autoritate Ecclesiastica. ib. 180. Et quidem, si novæ sint, opus est licentiâ S. Pontificis. ib. 181. Sin antiquæ sint, & authentica habeantur documenta, opus est licentiâ Episcopi. ib. 182. In dubio recurrendum est ad Sedem Apostolicam. 183.
 An reliquiæ possint alienari? 424. 45.
Repressalia.
 Repressalium quid sint? 20. 125.
Repudiatio.
 Repudiatio etiam venit nomine alienationis latè acceptæ, ut Prælatus Ecclesiasticus nequeat rem immobilem aut mobilem pretiosam Ecclesiæ legatam repudiare. 426. 64. & seq. Non autem venit nomine alienationis, strictè sumptæ: quâ ratione licet in gratiam uxoris repudiare legatum, aut in gratiam amici, quin fiat in fraudem creditorum. ib. 62. & 68. item 427. 71. & seq.
Rei vindicatio.
 Rei vindicatio est actio realis. 523. 32. Habes 2222

Index Rerum & Verborum.

pro objecto rem corporalem, si strictè sumatur. 33. Instituitur contra possessorem. 34. & seqq.
In hac probandum est dominium. ib. 40. Et res designanda. 41.
Quid si dominium, lite jam captà superveniat? ib. 40.
Quis illius sit effectus? ib. 42. Quis terminus? 42. 43.
Denique rei vindicatio soli domino? ib. 44. & seqq.

Res.

Rei diversæ acceptiones. 360. 1. & seqq. Descriptio. 5. & seqq. Divisio. 9. & seqq.
Quò sensu res aliqua sint extra commercium? 361. 14. & seqq. Qualiter res sacræ, religiosæ, aut sanctæ dicantur apud Christianos? ib. 16. & seqq. Qualiter sint nullius? ib. 19.
Res spiritualis vel est ab intrinseco talis, vel ab extrinseco. ib. 20. & seqq. Vid. *Spirituale*.
Res sacræ describuntur. ibid. 24. & seqq. Variè dividuntur. 362. 28. & seqq. Jus circa illas ostenditur. ib. 31. & seqq. Vid. *Sacer*.
Res temporales describuntur. 421. 1. Si ad Ecclesiâ spectent, habent varia nomina. ib. 2. & seqq. Sunt in dominio Ecclesiarum. ib. 4. & seqq.
Sunt corporales & incorporales. 422. 8. Mobiles & immobiles. ib. 9. & seqq. De his variè sunt quaestiones. ib. 16. & seqq.
De rerum Ecclesiasticarum alienatione. Vid. *Alienatio*.
Res lita forum speciale facit. 49. 74. Quod tantum ad actiones reales & in rem scriptas se extendit. ib. 76.
Res mobilis in loco, stabiliter vel notabili tempore existens, ibidem repeti potest. ib. 77. & seqq. Quando transeunt tantum est in loco, repeti ibidem non potest. ib. 79. Exceptò, si res ex illo loco furtò surrepta sit. ibid. 81. Aut reus, immobilia non habens, de fuga sit suspectus. ib. 82.
An actio realis possit moveri in loco rei litæ, absente ibidem possessore? 80. 83. & seqq.
Dum actio realis absente domino contra detentorem movetur, hic litem non suscipere tenetur, sed authorem & dominum nominare potest. ib. 87.
Empor actione reali conventus venditorem non nominare, sed advocare solummodo potest. ib. 89.
Judicia possessoria adipiscendæ & retinendæ in loco rei litæ moveri possunt, quin & recuperandæ. ib. 90. item 51. 96.
Res litigiosæ an & quatenus alienari possint? Vid. *Alienatio*.
Jus Reale. Vid. *Proprietas*.
Actio realis. Vid. *Actio*.
Res judicata.
Res judicata describitur & definitur. 271. 86. & seqq.
Res non censetur judicata, nisi sententia probetur à partibus. ib. 92.
Res judicata regulariter solum prodest & obest

illis, inter quos judicatum est. ib. 94. Exceptiones dantur. ib. 96. & seqq.
Res judicata non procedit in causis quæ per sententiam, ipso jure nullam deciduntur. ib. 103. & 272. 108. In aliis causis, qualis est matrimonialis, beneficiæ, ex instrumentis falsis, ex juramento necessario, vel inspectioe oculari tractata, sententia quidem transit in rem judicatam, sed non perpetuè, & irrefcindibiliter. ib. & 109. & seqq.
Res judicata varios & notabiles effectus producit. 273. 118. Nec amplius rescindi valet. ib. 119. Nisi in casibus exceptis. ib. 120.
Res judicata etiam refellitur per restitutionem ex capite ætatis, aut privilegii, quale habent Ecclesiæ. ib. 121. & seqq. Ex capite doli aut metus gravis. ib. 124. & seqq.
Ex re judicata oritur actio & exceptio rei judicatæ. ib. 126. & seqq.
Ex re judicata hodie rariùs agitur, sed officium Judicis imploratur. ib. 129.
Res judicata obtinet in utroque foro, si bona fide fuerit litigatum. 274. 141. Secus, si victor litem tempore fuerit in mala fide. ib.
Res judicata in casu bonæ fidei non tam in præsumptione particulari iustitiæ & veritatis, quam in universali fundatur. 275. 153. & seqq.

Rescissoria actio.

Rescissoria actio quid sit? 333. 173. Non est semper realis. ib. 174. Fundatur in usucapione. 332. 162.
An detur non tantum absentibus contra præsentem, sed etiam præsentibus contra absentes? ib. 163. & seqq.
Qualis requiratur absentia? 333. 167. & seqq. Quonam tempore sit instituenda? ib. 175.

Reservatio.

Reservantur plurima beneficia summo Pontifici. 399. 197.
Quanam reserventur in Jure Communi? 400. 198. & seqq.
Reservatio per Extravagantem? *Execrabilis*. ib. 201. & seqq.
Reservatio Extravagantis? *ad regimen*. ib. 204. & seqq.
Reservatio per Regulas Cancellariæ. Vide *Regula Cancellariæ*.
Reservatio per Concordata Germaniæ. Vide *Concordata*.
Reservatio beneficiorum per affectionem. 401. 223. & seqq.
Reservatio per primas preces Imperatoris. Vide *Preces*.

Residentia.

Quid & qualis sit residentia Clericorum in beneficiis? 413. 326. & seqq.
Quinam beneficiati sint obligati ad residentiam? 414. 335.
Obligatio residendi quoad beneficiatos curatos promanant ex Jure Divino. ibid. 336. & seqq. Quoad alios ex Jure Ecclesiastico. ib. 339.
Utrum & quomodo residere debeant Clerici, plura

Index Rerum & Verborum.

plura habentes beneficia? ib. 340. & seqq. Utrum residere teneatur Episcopus in Ecclesia, in qua Canonice habet? ib. 344. & seqq.
Ab obligatione residendi exculantur, qui absunt modico tempore. 415. 348. Quanto tempore residendi obligatio beneficiatus remittitur? ib. & 349. & seqq.
A residentia excusant quoque Christiana charitas, ib. 350. Necessitas. 351. & seqq. Obedientia. 353. Utilitas. 354.
Etiam a residentia exculantur, qui pro utilitate reipublicæ temporali laborant, si id agant ex officio & obligatione quadam. ib. 355. Aliàs utilitas temporalis non excusat a residendi obligatione. ib. 356.
Residere non tenentur, qui absunt studiorum causa. ib. 357. & seqq. Ad hoc tamen quædam conditiones requiruntur. ib. 360.
An residendi obligatio non possit contraria consuetudine aboleri quoad beneficia curata? ib. 361. An quoad Dignitates & personatus non curatos? ib. 362. & seqq. An quoad beneficia simplicia? 416. 364.
Clerici, non residentes, fructus non faciunt suos. ibid. 378. Puniantur etiam tam Episcopi & Prælati majores. 417. 379. Quam Clerici inferiores. ib. 180. & Canonici. ib. 181.
Non residentes Clerici non participant distributiones quotidianas, etsi de causa rationabili & licentia Episcopi absint. ib. 382. & seqq.
Sola residentia in loco non sufficit, ut Clerici distributiones quotidianas laeurentur, nisi præsentem fuerint officio divino. ib. 384.

Restitutio.

Restitutio in integrum quid sit? 629. 452. Est remedium extraordinarium. 453. Plerumque personale. 630. 454. Nisi restitutio fiat ex causa absentia. 455. Est originaliter Juris Prætorii. 456. Requirit iustam causam. 463. Reponit omnia in statum pristinum. 464. Impedit executionem, si petita fuerit. 465.
An liberi contra parentes restituantur? ib. 458. & seqq. An privilegiatus contra privilegium restituitur? 631. 474. & seqq.
An & quales fructus restitui debeant? 630. 466. & seqq.
Doctor & Licentiatu Jurium minoris, ubi quid neglexit circa processum, non potest petere restitutionem. 33. 314.
Restitutio, quam Ecclesia contra laicum petit, non est mixta, sed mere fori secularis. 83. 93. & seqq.
Causa restitutionis non quidem principaliter, sed tamen incidenter potest ventilari ab arbitris compromissariis. 111. 89. & seqq.
Non datur in integrum restitutio principali, quando procuratoris dolo vel culpa læsus est, etiamsi procurator non sit solvendo, præterquam si cum adversario colluserit. 38. 98. & seqq.
Vid. *Ecclesia Minoris*.
Retentio.
Retentio est species compensationis, sed impropria. 744. 91. & seqq. Est locò pignoris. 749.

163. Datur etiam possessoris improptia. 164.
Causa, in quibus retentio admittitur, recensentur. ib. 165. & seqq. An debeant esse liquidæ? 169. & seqq.

Retractus.

Retractus quid? 649. 270. Alius est conventionalis. 271. Alius legalis. 272. & seqq. Alius gentilitius. 650. 276. & seqq.
Per retractum emptio-venditio non solvitur ipsò jure, sed mediante actione; nisi pactum relocatorium in conventionali apponatur. ib. 278. Nec datur actio contra tertium. 279. Nisi retractus sit legalis aut gentilitius. 280.
Jus retractus conventionale potest tertio cedi. 281. Non autem legale vel gentilitium. 282.
Intra quod tempus liceat rem retrahere? ibid. 283.
Utrum in jure retractus locum habeat compensatio? 749. 159. & seqq.

Revisio.

Revisio sententiæ quando & qualiter petatur? 296. 212. & seqq.
Revocatio.
Res Ecclesiasticæ, male alienatæ, à quo revocentur? Vide *Alienatio*.

Reus.

Reus quis dicatur? 39. 113. & seqq.
Unus pro alio tanquam reus nequit conveniri. 20. 123. & seqq.
Excommunicati ut rei stare etiam debent in iudicio. 23. 166.
Per contumaciam actoris reus non absolvitur. 157. 43.
Mos procedendi contra reum contumacem. Vide *Contumacia*.
Reus an & quomodo cavere debeat? 164. 39. & seqq.
Rei partes favorabiliores sunt quam actoris. 186. 47.
Reus quandoque etiam probare tenetur. 185. 38

Roma.

An & qualiter hodie Clerici & laici Romæ possint conveniri? Vide *domicilium*.
Peregrinatio, Romam insituta intra decendum à lata sententia, obtinet vim appellationis. 296. 217. & seqq.

S.

Sacer.

Res sacræ quæ sint? 361. 24. A quibus personis efficiantur sacræ? ib. 25. Quibus sacrentur ritibus? ib. 27.
Sacra res alia est ab intrinseco, alia ab extrinseco. 362. 28. Res quædam dicuntur sacræ, quædam benedictæ. ib. 29.
Sacra res non sunt profanis usibus destinandæ. ib. 31. Cum omni reverentia tractandæ. 32.
Contractibus onerosis pro re temporali non alienandæ. 33. Nisi urgente extrema necessitate. 34. & seqq. Contractibus gratuitis, vel

Index Rerum & Verborum.

ubi ex altera parte etiam res sacra intervenit, possunt alienari. 37. & seqq.
 Sacris rebus accensentur Sacramenta. 363. 40. Vid. *Sacramentum*. Tempia. 368. 111. Vide *Templum*.
 Altaria. 370. 141. Vide *Altare*.
 Calix & patena. 371. 151. Vide *Calix*, *Patena*.
 Campana. 372. 172. Vide *Campana*.
 Reliquiæ Sanctorum. 373. 178. Vide *Reliquia*.
 Vestimenta & paramenta Ecclesiastica. 374. 195. Vide *Paramenta*.
 Cæmeteria. ib. 200. Vide *Cæmeterium*.

Sacramentum.

Sacramentum definitur. 363. 41.
 Sacramenta dividuntur in Sacramenta vivorum & mortuorum. ib. 45. Iterabilia. & interitabilia. ib. 47. & seqq.
 In collatione Sacramentorum dum quid omittitur, quod essentiale non est, supplendum erit. ib. 49.
 De Sacramento Baptismi. Vide *Baptismus*.
 De Sacramento Penitentia. Vide *Penitentia*.
 De Sacramento Eucharistia. Vide *Eucharistia*.
 De Sacramento extremæ unctionis. Vide *Unctio*.
 De Sacramentis reliquis. 368. 110.
 Sacramentorum singulorum administratio non tantum Episcopis competit, sed etiam aliquando congruit, & concedit. 434. 19. & seqq.
 Jus administrandi Sacramenta competit Parochis. 436. 1. & seqq.

Sacramenta Penitentia & Eucharistia extratempus Paschale possunt etiam conferre Regulares quibuscumque fidelibus in suis Ecclesiis. ib. 4. & 6.

Sacramentalia.

Sacramentalia sunt instituta ad deletionem peccatorum venialium, accedente detestatione saltem implicata. 363. 50.
 Horum varietas. ib.

Sacrificium.

Sacrificium Missæ non potest offerri in Oratoriis privatis. 383. 200.
 Episcopi possunt Sacrificium facere in omni loco super altari viatico. ib. 201.
 Hæc potestas est hodie restricta ad sola palatia & domos proprias Episcoporum. ib. 203.
 An & qualiter Regulares possint offerre Sacram in suis Oratoriis privatis, aut super Altari portatili? ib. 104. & seqq.
 An Episcopus possit dare licentiam celebrandi in oratorio privato? ib. 108. & seqq.
 Sacerdotes debent sæpius Missæ Sacrificium peragere. 366. 84. & seqq. Olim pluries in una die sacrificabant. ib. 87. Hodie non amplius licet, præterquam in Nativitate Domini, ubi tamen unica dantur Missæ in nocte conceditur. ib. 88.
 An parochi pro suis parochianis Sacrificium offerre teneantur? ib. 89.
 An Capellani & beneficiati, ad Missas certis diebus legendas obligati sint? ib. 90. & seqq.
 Statuitur tempus Sacrificii, 367. 94. Minister

principalis & minus principalis. ib. 95. & seqq.
 Ritus & restrictio. ib. 97.

Satisfactio.

Quid sit satisfactio? 162. 15. & 19.
 Quando præstari debeat, & qualiter? Vide *Causa*.

Scriptura.

Scriptura antiquæ etiam pro scribente probant. Vide *Instrumentum*.
 Scriptura cedit chartæ. Vid. *Accessio*.
 Satio cedit domino soli. Vid. *Accessio*.

Sedes.

Sedes quid sit? 351. 41. Quando, & quàm diu dicatur vacare? ib. 42. & seqq. Vid. *Vacatio*.
 Sede vacante quænam potestas Capitulo competit? Vide *Capitulum*.
 Sede Pontificia vacante, sintne beneficia reservata, & qualia? 405. 46. & seqq.

Senatusconsultum Macedonianum.

Quid disposuerit Senatusconsultum Macedonianum? 679. 13. Et quare? 14.
 Filiusfamilias hæc beneficii uti potest in utroque foro. ib. 16. & seqq. An etiam, si dicitur evaserit? 680. 22. & seqq.
 An filiusfamilias Senatusconsulto renuntiare possit, saltem cum juramento? 27. & seqq.
 Quid, si pater consentiat in mutuum? 31.
 Quid si expressè prohibeat? 32.

Senatusconsultum Velleianum.

Quid disposuerit Senatusconsultum Velleianum? 696. Fœminæ possunt etiam in foro interno hac exceptione se tueri. 61. Possunt eidem renuntiare. 697. 65. & seqq.
 In quibus casibus Senatusconsultum cesset? ib. 74. & seqq.

Sententia.

Sententia quæcunque die feriato non potest fieri. 90. 72. & seqq.
 An, si plures coincidunt quæstiones, unica vel pluribus sententiis sint terminanda? 95. 22. & seqq.
 Sententia prius ferenda est de possessione, quàm proprietate. 96. 33.
 Sententia, quam Judex in extremis fatetur per fores à se latam, hæc amplius rescinditur. 200. 63.
 Sententia, post juramentum necessarium lata, potest per appellationem rescindi. 244. 224.
 Appellatione non interposita, transit in rem judicatam. ib. 226. & seqq.
 Sententia, quæ transit in rem judicatam, habetur pro veritate. 271. 93.
 Sententia, ex inspectione oculari lata, si postea contrarium evidenter appareat, rescinditur. 256. 51. & seqq. Non tamen ultra duas vias. ib. 53.
 Sententia nomen & multiplex acceptio. 265. 1. & seqq. definitio. ib. 8.
 Sententia judicialis non obtinet vim decreta, & iusta

Index Rerum & Verborum.

iusta iudicis, absque matura cause discussione extra iudicium emissa. 266. 11.

Sententia dividitur in definitivam & interlocutoriam. ib. 14. vel simplicem, vel mixtam. ib. 15.

Sententia definitiva quoad Juris effectum vix differt ab interlocutoria mixta; sed ab interlocutoria simplici differt plurimum. ib. 20. & seqq.

Sententia alia dicitur condemnatoria, alia declaratoria. ib. 22.

Sententiam fert Judex competens. 267. 23.
 Si plures sint Judices, Jurisdictionem privativè habentes, unus sine altero sententiam potest ferre. ib. 24.

Secus, si jurisdictionem cumulativè acceperint. ib. 25.

Quorum sententia prævaleat si Judices sint diversi & contrarii? ib. 26. & seqq.

Sententia objectum principale est causa judicialis. ib. 24. Objectum minus principale sunt expensæ non quidem voluntariæ, sed necessariæ. ib. 30. & seqq. Quæ à temerario litigatore sunt refundendæ. ib. 32. & seqq. Non item ab eo, qui habuit probabilem causam. ib. 34. & seqq.

An Judex ex officio teneatur adjudicare expensas? 268. 40.

Ad objectum sententia etiam referuntur accessiones, damna, interesse. ib. 42.

Sententia debet libello esse conformis. ib. 43.
 Quoad quantitatem & qualitatem rei petitæ, quatenus probatum est. 49. Debet esse commenta juri constitutionis scripto & non scripto. 44. & 50. Debet esse certa. 45. & 53. pura & absoluta. 46. & vel condemnatoria, vel absolutoria. 47. Item 269. 64. & seqq.

Quænam conditiones sententia adesse possint, quænam abesse debeant? ib. 57. & seqq.

Sententia causas & rationes Judex non adducere debet, nec consilio potest, quia illam impugnationi redderet obnoxia. ib. 67. & seqq.

Sententia requisita externa sunt, ut scribatur, & ex scriptis recitetur. ib. 17. Ut Judex sedeat. 71. Ut feratur de die. 72. Non feriato. 74. ut proferatur in loco iudicii ordinario. 73. Præsentibus omnibus, quos concernit. 75.

In sententia, quæ proferitur in iudicio summario non omnia hæc requisita observantur. 270. 76.

Ad omnis sententia valorem citatio partium requiritur. ib. 79. Nisi jam præsentis sint per se aut per procuratorem. 80. Vel generalis citatio præcesserit, aut consuetudo aliud habeat. 81. Aut procurator compareat. 83.

Sententia prolata finitur officium Judicis, qui eam non amplius corrigere valet, nisi fuerit vel interlocutoria simplex, aut omnino nulla. ib. 83.

Sententia inter partes jus facit, nisi provocent. ib. 84.

Et causam primæ instantia finit, & omnia appellatione in rem judicatam transit. ib. 85.

Qualem sententiam eligere teneatur Judex? Vide *Judex*.

Sepultura.

Jus sepultura respectu Parochianorum habet Parochia propria. 438. 19. & seqq.

Si quis duo habeat domicilia, ibi sepulchrum fertur, ubi moritur. ib. 21.

Idem est de quasi domicilio. ib. Aut de adventis in parochia morientibus. ib. 22. & seqq.

Sepulchrum quilibet sibi eligere potest. ib. 26. & seqq. Excepto filiosam; & c. aut Religiosò. ib. Nisi extra monasterium decedat. ib. 28.

Mortuus absque electione certæ sepultura est tumulandus in sepultura sua gentilitia. ib. 29.

Fœmina conjugata sepulchrum sortitur mariti, & si plures habuerit, in loco ultimum reponitur. ib. 30.

Maritus, qui nec propriam elegit sepulchrum, nec gentilitiam habet, uxori suæ contumulatur, in ista sepulchrum habeat propriam. ib. 31.

In quo loco liceat eligere sepulchrum? 161. 12. & seqq.

Omnia Monasteria habent jus sepeliendi, qui ibidem sepulchrum elegerunt. ib. 33.

Liceat sepulchrum eligere in loco minus Religioso? 439. 36.

An in Ecclesiis Monialium? ib. 37.

Per sepulchrum alibi electam Parochia non potest fieri præjudicium, sed præstantia illi præstari debent. 440. 54. & seqq.

Ubinam Religiosi debeant sepeliri? 438. 24.

Ubinam Clerici seculares? ib. 25.

Sepultura conceditur omnibus Christiano-Catholicis, qui piè ex hoc seculo abierunt. 439. 38.

Sepultura non gaudent infantes absque Baptismo decedentes. 39. Hæretici, eorumque fautores, 90. In excommunicatione, aut interdictione notorio absque penitentia signo mortui. 42. In notorio peccato extincti, ut fures, adulteri & c. in flagranti occisi. 43. Religiosi proprietarii, & omittentes Communionem Paschalem. ib.

Sepultura an gaudeat, qui se ipsos occiderunt? ib. 44. & seqq.

An etiam malefactores morte puniit? ib. 47. & seqq.

An mortuorum cadavera possint ob debitum civile arrestari, & sepultura suspendi usque ad satisfactionem? ib. 49. & seqq.

Quidquid occasione sepultura offertur Ecclesiæ, spectat ad Parochum. 440. & 51.

Qua ratione aliquid pro sepultura liceat accipere? ib. 52.

Non potest cadaver inhumatum relinqui, usque dum aliquid funeralium loco solvatur. ib. 53.

Sepulchrum extra Parochiam illicito modo est exhumandum, & Parochio restituendum. ib. 54.

Si defunctus avium habeat sepulchrum extra Parochiam, debetur tamen Parochia de legatis piis, aliisque emolumentis Ecclesiæ alteri ratione funeris obveneritibus portio Canonica. ib. 55.

Esti duo habuerit domicilia, hæc portio inter utrumque Parochum est dividenda, nisi defunctus in una solum Parochia Sacramenta recipere consueverit. ib. 56. & seqq.

Sequestratio, Sequester.

Sequestratio exponitur. 143. 104. Regulariter est prohibita. ib. 105. Ex causa necessitatis & c.

Index Rerum & Verborum.

utilitatis conceditur, quando periculum est de fuga, vel destructione rei. 106. Quando timetur dilapidatio. 107. quando metus est armorum. 108. Quando possessio est vacua. 109. Quando causa est beneficialis. 110. aut matrimonialis. 111.
 Quid faciendum Judici, priusquam decernat sequestrationem? 144. 112. & seq.
 Possitne quis ad recipiendam rem in sequestrum cogi? ib. 114.
 Qualis inde sursum obligatio & potestas? ib. 115.
 Quomodo sequestratio declinetur? ib. 116.
 Transite possessio in sequestrum? 178. 26. & seq.

Servus.

Servi carent legitima persona standi in iudicio. 19. 116. Nisi in causa status, & quae concernit utilitatem publicam. 20. 187.
 Servi quinam dicantur? 306. 18. Quot modis efficiantur tales? 16. 19. & seq. Durissima eorum conditio. 21. & seq.
 Quomodo servitus cesset? ib. 24. & seq.
 Qualis datur actio rationis servitutis? 301. 43. & seq.
 Quid juris de hodiernis quasi-servis, seu hominibus propriis? ib. 45. & seq.

Servitus rerum.

Servitutis duplex consideratio. 555. & seq. Illius definitio ib. 5. Est jus reale. 6. Constituitur in re alia. 7. & seq. Diminuit libertatem domini. 9. Conferit unius utilitatem. 10. & seq. imponit alteri onus. 12.
 An servitus etiam in faciendo possit consistere? ib. 13. & seq.
 Servitus alia realis, alia personalis. 536. ib. & seq. Hac vel regularis, vel irregularis. ib. 19. & seq. Item alia est nominata, alia innominata. ib. 21. & seq. Rursus alia affirmativa, alia negativa. ib. 24. & seq. Demum alia continua, alia discontinua. ib. 26. & seq.
 Quomodo servitus constituitur? ib. 29. & seq. Quale dominium in constitutante requiratur. ib. 32. & seq. Qua ratione praescribitur? ib. 36. & seq.
 An & ille, cui servitus constituitur, dominium in fundo debeat habere? ib. 38. & seq.
 An idem sit, promittere, vel constituere servitutem. ib. 40. & seq.
 Possitne servitus in diem vel sub conditione promitti, vel constitui? ib. 44. & seq.
 Servitus afficit fundum totum. ib. 48. Onerat illius possessorem. 538. 49. Dat facultatem, ea exercendi, sine quibus usus servitutis non est possibilis. ib. 50. & seq.
 An qui servitutem habet, eam alteri possit concedere? ib. 53. & seq.
 Servitus operatur actionem confessoriam. ib. 57. & seq. & negatoriam. ib. 61. & seq.
 Vide *Confessoria & Negatoria Actio*.
 Servitus amittitur conuisione. 539. 73. An reviviscat? ib. 74. & seq. Amittitur non usu,

sed cum distinctione inter continuam & discontinuam. ib. 79. & seq. Amittitur ab usu. 540. 83. Non autem usu nimio. ib. 84. Amittitur remissione. ib. 85. Et totali interitu rei. ib. 86. An reviviscat? ib. & 87.
 Servitus realis seu praedialis requirit duplex praedium. 549. 208. & seq. Vicinum. 211. & seq. Habens causam perpetuam. 216. Humano commercio subiectum. 217.
 Servitus urbana & rustica unde suam denominationem accipiat? ib. 218. & seq.
 Quid interit inter servitutem rusticam & urbanam? 550. 229. & seq.
 Quodnam praedium dicatur urbanum aut rusticum? ib. 233. & seq.
 Ad servitutes urbanas pertinet servitus oneris ferendi. ib. 236. Tigni imittendi. 551. 239. Altius tollendi. 242. Altius non tollendi. 249. Luminum. 250. Ne luminibus officiat. 253. Lumina vel fenestras non habendi. 255. Proseptus vel prospiciendi. 256. Ne prospectui officiat. 552. 257. Stillicidii. 258. Cloacae. 262.
 Ad servitutes rusticas spectat servitus itineris, viz. & actus. ib. 264. & seq. Aquaeductus. 553. 278. Palcendi. 280. Aquaeductus & 287.

Socida.

Socidae contractus explicatur. 656. 374. An differat a locatione conductione? ib. 375. & seq.

Societas.

Societas describitur & explanatur. 671. 575. & seq.
 Alia est universalis, alia particularis. ib. 583. & seq.
 Quanam res in societate fiant communes? 586. & seq.
 An res non tradita? ib. 591. & seq.
 Qualiter opera communis evadat? 672. 594. & seq.
 Qualia pacta societati soleant adici? ib. 598. & seq.
 In Societate praestatur culpa levis. ib. 607. & seq.
 An socius obligetur ex contractu socii? 675. 615. & seq.
 Actio pro socio exponitur. ib. 623. Eliditur interdum beneficio competentiae, quod socio competit. 624.
 Societas solvitur morte, renuntiatione, finito negotio. ib. 625. & seq.

Solutio.

Solutionis etymon. 719. 1. & seq. Definitio. 3. Definitio est explicatio. 4. & seq.
 Solvere tenetur debitor. ib. 8. Ut tamen solutio cum effectu fiat, debet habere liberam administrationem. 9. Nec interest, an iple solvat, aut alius. 10. Licet quoad actionem sit diversitas. 11. & seq.
 An & quando Praeator successor debeat solvere debita antecessoris? 14. & seq.
 Quandonam probetur versio in utilitatem? 19. & seq.

Solutio

Index Rerum & Verborum.

Solutio fit creditori, aut creditorem representanti. 740. 21. & seq. Si liberam administrationem habeat. 24. An etiam creditoris creditori possit solvi? ib. 27. & seq.
 Solvi debet res debita, & quidem tota. 30. Ac propria. 31.
 In qua vero monetae specie solutio fieri debeat, quando valor est immutatus? 32. & seq.
 Spectandum est tempus solutionis, aut contractus iuxta diversam explicationem. 741. 76. & seq.
 Solutio est facienda debito tempore. 742. & seq. Creditor ante tempus regulariter nequit exigere solutionem. 64. Casus excepti. 65. Potest vero debitor regulariter antea solvere. 66. Casus exceptus. 67. In quo loco sit praestanda solutio? 68. & seq. Recensentur effectus solutionis. ib. 71. & seq.
 Quid si creditor nolit acceptare solutionem? 743. 76. & seq.
 In quam causam imputanda sit solutio, quando aliquis est debitor ex pluribus causis. 78. & seq.
 Solutionem remoratur impotentia solvendi. 80. Rescriptum moratorium. 81. Exceptio competentiae. 82. Cessio honorum. 83. Beneficium Nov. 135. Cap. 1. 84.

Specificatio.

Specificatio est modus acquirendi dominium. Vid. *Accessio*.

Spirituale.

Quenam causa dicantur spirituales? & quotupliciter? 76. 1.
 Res spirituales ad intrinsecos tales ad cognitionem iudicis Ecclesiastici pertinent. ib. 2. & seq. Uti & illae, quae ab extrinsecis tales sunt. ib. 4. & seq.
 In dubio, an causa sit spiritualis? Iudex Ecclesiasticus iudicat. ib. 6.
 Si quaestio de possessione juris vel rei spiritualis involvat simul proprietatem, Iudex Ecclesiasticus solus est competens. ib. 10. & seq.
 Si autem quaestio sit de facto nudo, etiam a laico ventilari valet. 77. 18.
 Laicus in causa spirituali etiam jure delegato iudicare nequit. ib. 21. Nisi delegatus a Summo Pontifice. ib. 31.
 In causa spirituali laicus solus nequit esse arbiter. 108. 55. Potest autem esse, si auctoritate Superioris Ecclesiastici adiunctum habeat Clericum. ib. 60.
 Laici iura spiritualia possidentes tenentur possessionis titulum edere, & probare. 187. 62. Nisi possessio sit immemorialis. ib. 64.

Spolium.

Causa spoli non admittit reconventionem. 149. 67. Nisi spoliatus ex spolio reconvenitur. ib. 66.
 Spoliato quae media competant? 97. 40. Ante omnia est restituendus. ib.
 Interdictum non tantum per modum actionis, sed etiam exceptionis potest proponere. ib. 41.

Quo ordine causa spoli sit ventilanda, si alicui a reo etiam spoliis super eadem vel aliae obijciatur? ib. 43. & seq.
 Spolium per modum exceptionis obijciens non absolute restituitur, sed tantum ab ulteriori agentis infestatione manitur. ib. 46. & seq. Vid. *Interdictum*.

Sponsalia.

An causa sponsalium pertineat ad forum Ecclesiasticum? 68. 30. & seq.
 In quaestione sponsalium prius de objecto impedimento, quam de sponsalibus iudicandum est. 94. 10.
 Sponsalia sub conditione inita, accedente copula, praesumuntur absolute renovata. 248. 31.

Status.

Status hominum triplex, libertatis, civitatis, & familiae. 300. 15. & seq.
 Status rei non praesumitur esse mutus. 248. 23.

Status Imperii.

Status Imperii habent jus primae instantiae respectu subditorum. 46. 30.
 Status Imperii in alieno territorio delinquentes ibidem in persona puniri nequeunt, licet damnam illatum reparare teneantur. 55. 154. & seq.
 Status Imperii gaudet foro speciali Austregium. Vid. *Austrega*.

Stipulatio.

Stipulatio est contractus verbalis. 693. 4. Explicatur illius definitio. 5. & seq. Apud Germanos vix amplius in usu est. 2. Alia est principalis, alia accessoria. 17. Ali voluntaria, alia necessaria. 18. & seq. Alia divisa, alia indivisa. 644. 20. & seq. Alia simplex, alia correalis. 22. & seq. Hujus effectus. 25. & seq. An detur ea beneficium excussionis? 24. An regressus adversus correos pateat, si quis solidum assiterit? 30. & seq.
 Indicantur personae stipulantes. ib. 3. Obiectum. 695. 34. Forma. 38. Effectus. 39. Actio. 41.

Studiosus.

Studiosi fortiantur forum speciale privilegium. 67. 292. Ad hoc autem requiritur, ut sint in Universitate publica immatriculati. ib. 298. Ut insuper sine relictum album certae Facultatis. 299. Non vero requiritur depositio. 300. Utlitteris de operam. 301. Non solum studiosi peregrini sed & patriae gaudent privilegio fori. 301. Quin & illorum Professores, uxores, fidei & ib. 301. & seq.
 Iudex illorum est solus Magister Academicus. 68. 309. Quid si Clericus? ib. 313. & seq.
 Si conveniantur coram alio, hoc cadit sua actio. ne. ib. 312. Neque etiam coram alio. Iudice reconveniri. 144. 47. & seq.
 Forum Academicum, etiam in criminalibus est fundam.